

Chương 27

Trong lúc hai người phụ nữ đang bận diễn xuất và đấu khẩu thì Lộ Tuyền đã mất kiên nhẫn và bỏ đi.

Rõ ràng là cảm thấy chuyện này có liên quan gì đến anh đâu cũng không muốn làm con dao trong tay hai người phụ nữ này.

Lộ Tuyền vừa đi thì vở kịch cũng kết thúc, lý trí đã quay trở lại, Vụ Mang Mang cảm thấy những lời vừa nãy thực ngớ ngẩn và khó coi, chính cô cũng thấy xấu hổ, làm mất mặt phụ nữ quá.

Nhưng cô là diễn hình của kiểu chết mà vẫn cứng miệng, kiên quyết không nhận sai, những lời nói ra kiên quyết không chịu thu hồi.

Thực ra có rất nhiều người buột miệng nói ra rồi lại hối hận ngay, nhưng không mặt mũi nào dừng lại, chỉ có thể gồng mình tiếp tục.

E rằng Đồng Khả Khả cũng là một trong số đó.

Lúc Lộ Tuyền bỏ đi, ánh mắt Đồng Khả Khả không kịp nhìn theo anh, Vụ Mang Mang nhìn góc mặt nghiêng xinh đẹp của cô ta, trong lòng thở dài, có phần chua xót thay Đồng Khả Khả.

Dù sao cô ta cũng là nữ thần quốc dân, nhưng trước tình yêu vẫn nhỏ bé hèn mọn, thậm chí nực cười.

Đồng Khả Khả nhận ra ánh nhìn của Vụ Mang Mang, quay sang quăng cho cô một cái nhìn khinh bỉ.

Vụ Mang Mang cười nói: “Thôi bỏ gương mặt đó của chị đi, chúng ta một nữ phụ một người qua đường, không ai thắng cả.”

Đồng Khả Khả nheo mắt, cảm hơi hắt lên.

Vụ Mang Mang vội đầu hàng: “Tôi là người qua đường.”

Đồng Khả Khả quan sát Vụ Mang Mang mười giây, có lẽ đang nghĩ cô nàng này có bệnh hay sao?

Còn Vụ Mang Mang, thực ra cũng thuộc thể hệ xem phim truyền hình của Đồng Khả Khả mà trưởng thành, nhớ lại lúc cô ta tươi trẻ nhất thật đáng yêu biết bao, không thể nào liên hệ Đồng Khả Khả đó với Đồng Khả Khả đang đứng trước mặt cô lúc này.

Vụ Mang Mang sờ mũi, cười nói: “Thực ra chị từng là thần tượng của tôi đó.”

Trong mắt Đồng Khả Khả thoáng nét buồn bã, còn có cả vẻ hoang hoải khó nhận ra, lúc nhìn Vụ Mang Mang, cô ta cảm thấy cô gái này khác người bình thường.

“Thế bây giờ thì sao? Cảm thấy tôi thật đáng thương hả?” Đồng Khả Khả lắc ly champagne trong tay, “Vị rượu này nhạt quá.”

“Từ nhỏ tôi đã ngưỡng mộ anh ấy, cô sẽ không hiểu được cảm giác của tôi đâu, tôi thích anh ấy bao năm rồi.” Đồng Khả Khả nói tiếp.

Vụ Mang Mang chỉ có thể “um”, cô không ngờ Đồng Khả Khả lại “mở rộng trái tim” như vậy với cô.

“Đúng là có chút bi ai, vì không thể tiếp cận anh ấy nên mới lén lút theo dõi những người phụ nữ có quan hệ với anh ấy.” Đôi mắt Đồng Khả Khả long lanh nước mắt.

Lúc “Một Đồi Trôi Chảy” gửi tin nhắn chất vấn cô, Vụ Mang Mang có phần tức giận, làm như ngồi trên xe Lộ Tù là chuyện ghê gớm lắm vậy.

Nhưng lúc này nói chuyện với nhau, bỗng dung cô thấy thương hại Đồng Khả Khả.

Người đáng thương ắt có chỗ đáng hận, sớm biết thích như thế sao ban đầu còn đòi làm diễn viên, còn phải phá thai?

Đề tài này trong thời gian sau đó của buổi tối, Vụ Mang Mang lại được nghe người trong cuộc nói, nghĩ lại cũng cảm thấy thật thần kỳ.

Sau bữa tiệc chúc mừng, không rõ người ta thu hoạch được gì nhưng Vụ Mang Mang thì thu hoạch được một con ma men.

Đồng Khả Khả uống liền mấy ly rượu, cảm thấy chưa thấm vào đâu, sòng chết kéo Vụ Mang Mang đi bar tiếp tục uống.

Do thân phận ngôi sao của Đồng Khả Khả nên Vụ Mang Mang chỉ có thể dẫn cô ta đến quán bar nằm trên tầng 21 của một khách sạn.

Ở đó, Vụ Mang Mang đã khai thật với Đồng Khả Khả vì sao cô lại ngồi xe Lộ Tù.

Đồng Khả Khả cúi nhìn whisky trong ly, lạnh nhạt nói: “Anh ấy rất yêu quý chiếc mô tô của anh ấy, chưa từng cho người khác ngồi.”

Hừm, hóa ra còn có chuyện đó à? Chẳng trách lại có hai tài khoản quan tâm.

Vụ Mang Mang đùa: “Nói thế thì Lộ Tuyền thực sự yêu thâm em à?”

“Ha... ha ha...” Đồng Khả Khả cười ngặt nghẽo như thể nghe thấy truyện cười thế kỷ, đến khi cười ra nước mắt mới nói: “Da mặt em dày thật, câu này chị muốn nói từ lâu rồi.”

“Cảm ơn chị quá khen”, da mặt Vụ Mang Mang nếu không dày thì có lẽ đã phát điên từ lâu.

Đề tài vô thức chuyển sang Đồng Khả Khả, Vụ Mang Mang nói: “Điều kiện chị tốt như vậy, gia đình lại giàu có, bản thân cũng là đại gia, sao cứ phải thích Lộ Tuyền?”

Có lẽ cô đã chạm tới nỗi lòng của Đồng Khả Khả, gương mặt xinh đẹp ấy bất giác lộ vẻ thần thờ hoài niệm, “Nhưng gia đình chị trở nên giàu có quá muộn.”

“Lúc đó bố chị lái xe cho Lộ lão tiên sinh, có một lần vô tình nghe được Lộ lão tiên sinh nói chuyện qua điện thoại, biết trước chút cơ hội kinh doanh nên mới tự mình mở công ty.” Đồng Khả Khả thở dài.

Lại là câu chuyện của con gái tài xế và con trai nhà ông chủ.

“Một câu chuyện cũ rích đúng không?” Đồng Khả Khả cười giễu.

“Đúng là có phần như vậy”, Vụ Mang Mang rất thẳng thắn.

“Nhưng anh ấy đã mọc rễ trong tim chị rồi”, Đồng Khả Khả nói.

Đến đây thì Vụ Mang Mang làm sao kìm được lòng hiếu kỳ, “Nên lúc đó chị thà bỏ đứa trẻ cũng phải làm ngôi sao cho bằng được, kỳ thực là để xứng đáng với Lộ Tuyền phải không?”

Đồng Khả Khả tuy hơi say nhưng thần trí vẫn tỉnh táo, cau mày hỏi: “Đứa trẻ nào?”

“Không phải chị vì muốn làm ngôi sao nên mới bỏ con của mình với Lộ Tuyền sao?” Vụ Mang Mang lặp lại.

Đồng Khả Khả cười, lắc đầu, “Đúng là cô bé con, không biết nghe lời đôn ở đâu.”

Đồng Khả Khả cầm ly rượu, nói với vẻ bi thương: “Nếu chị có được con của anh ấy thì làm sao nỡ phá bỏ, đó chính là món quà tuyệt nhất mà thượng đế ban tặng.”

Vụ Mang Mang có phần ngượng ngập, cô tưởng Lộ Thanh Thanh biết sự thật, nào ngờ hóa ra chỉ là tin vịt.

Nhưng nghĩ lại cũng đúng, với quan hệ xa như của Lộ Thanh Thanh và Lộ Tuy, Lộ Lâm làm sao có thể biết được những bí mật này, những thứ đến tai cô ấy chẳng qua chỉ là câu chuyện đồn thổi sau khi thêm mắm dặm muối.

“Xin lỗi”, Vụ Mang Mang lên tiếng.

Đồng Khả Khả lắc đầu, “Không sao, những chuyện này chị phải nghe nhiều rồi, còn đồn chị chết rồi cơ.”

Hai người phụ nữ người thì một ly whisky, người thì một ly nước ngọt, uống đến khi Đồng Khả Khả gục ngã.

Cũng may nơi này là khách sạn, Vụ Mang Mang có thể nhẹ nhàng đưa Đồng Khả Khả vào trong phòng nghỉ ngơi.

Trong phòng tổng thống của khách sạn cao cấp, Vụ Mang Mang chăm sóc cho Đồng Khả Khả xong lại không nở đi, cô còn chưa ở phòng tổng thống bao giờ! Nhân cơ hội này tận hưởng bồn tắm mát xa một chút, sau đó cô cũng mặc áo ngủ, nằm xuống.

Buổi sáng gặp Đồng Khả Khả vẫn còn đang ngái ngủ ở dưới lầu, hai người đều không nhận được cười, cùng chào buổi sáng.

Ánh nắng ban mai rực rỡ, lại là hai đại mỹ nữ, làm sao thiếu chụp tự sướng được.

Đồng Khả Khả không cần đeo kính râm, thiên hạ ai không biết “nữ thần” chứ?

Vụ Mang Mang lại đeo kính râm để che giấu, sau đó chụp chung với Đồng Khả Khả mây tấm dưới ánh nắng.

Đại minh tinh đúng là đại minh tinh, kỹ thuật sửa ảnh giỏi hơn Vụ Mang Mang nhiều, cô học được rất nhiều chiêu, sau đó đăng hình lên Weibo.

Tăng fans, đúng là tăng fans quá nhiều!

Dương nhiên cũng không thể thiếu việc khoe với bạn bè, hình ảnh ở đây thì không cần đeo kính.

Đám bạn của Vụ Mang Mang lập tức bùng nổ, yêu cầu quyết liệt phải ký tên lên hình.

Đồng Khả Khả nhận lời Vụ Mang Mang lần sau sẽ bảo trợ lý tặng cho cô.

Còn đầu bên kia thành phố, đám đàn ông tinh lực dồi dào mới sáng sớm đã đến sân golf để phát tiết tinh lực.

Ninh Tranh nhìn tấm hình Vụ Mang Mang đăng, không khỏi cảm thấy khó hiểu, rõ ràng tối qua còn thấy hai người này vung đao tóe lửa, sao chớp mắt đã tốt đẹp thế này?

Hai người đều mặc áo choàng ngủ, nền sau lưng là phòng khách sạn.

Thời buổi này phụ nữ cũng chẳng an toàn, Ninh Tranh rửa khế một câu, không lẽ Đồng Khả Khả cũng là “song” sao?

Ninh Tranh nhớ lại dáng vẻ tối qua của Vụ Mang Mang, bộ lễ phục màu đen, không phải kiểu dáng hở hang gì, nhưng mặc trên người cô lại có một cảm giác bí ẩn cảm kỳ.

Vóc dáng cô bé đúng là không thể chê vào đâu được, điện nước đủ cả, làm người ta nhớ đến là nóng cả người.

Chỉ có điều đầu óc hơi kém một tí.

Anh ta và cô đã nói rõ không hợp thân phận, kết hôn thì đừng mơ tới, nhưng nếu cô ở cạnh anh ta thì chắc chắn anh ta sẽ không bạc đãi cô.

Nhưng Vụ Mang Mang lại cứ tỏ thái độ cao ngạo không cần, dáng vẻ ngọc nữ trong trắng, khiến người ta thấy buồn nôn vô cùng.

Thế nên tối qua Ninh Tranh không đến chào hỏi Vụ Mang Mang. Mà cô bé này lại càng không thèm liếc anh ta dù chỉ nửa con mắt.

Cầu mà không được, trần trọc nào yên².

Có lúc Ninh Tranh chỉ muốn mọi người hãy thẳng thắn với nhau, ngủ với nhau thì cũng chỉ đến thế thôi.

Mới nghĩ đến chữ “ngủ” lại khó tránh khỏi thấy cơ thể bắt đầu nóng lên.

Ninh Tranh thậm nghĩ sức ảnh hưởng này cũng quá lớn, tối qua mới phát tiết, theo lý mà nói thì không đói khát thế này.

“Nhìn cái gì mà chuyên tâm thế, không đánh à?” Thẩm Định tiến lại.

Ninh Tranh vốn muốn nói gì đó nhưng lại nhớ đến Thẩm Đình cũng có chút hứng thú với Vụ Mang Mang nên đưa điện thoại cho bạn xem.

“Thời buổi này phụ nữ cũng bắt đầu song rồi nhỉ?” Ninh Tranh đùa.

Tiếc là Ninh Tranh phải thất vọng vì Thẩm Đình xem xong không tỏ vẻ gì, anh ta vốn có gương mặt núi băng vạn năm mà, sau đó Thẩm Đình rất tự nhiên chuyển điện thoại sang cho Lộ Tuyền đang bước tới.

Lộ Tuyền thì lại nhưn mày có vẻ ngạc nhiên.

“Cô em Đồng đáng thương, bị cậu ép thành song hoặc đồng tính rồi hả?” Ninh Tranh cười hỏi.

Đồng Khả Khả yêu Lộ Tuyền bấy lâu, những người này biết rõ hơn ai hết.

Lộ Tuyền xưa nay không trả lời mấy câu hỏi vớ vẩn này.

Ninh Tranh cất điện thoại, thở dài, “Không phải nói chứ cô bé Vụ Mang Mang này đúng là có chút bản lĩnh, Đồng Khả Khả tính tình thế này mà lại có thể chơi chung với Vụ Mang Mang chứ.”

Tính tình Đồng Khả Khả thế nào, bọn họ đều biết rõ mười mươi.

Lúc nhỏ thân phận thấp hèn, vô cùng ngoan ngoãn nhưng có phần tự ti.

Từ sau khi Đồng Đông Sơn phát lên, Đồng Khả Khả nước lên thì thuyền lên, cô ta cực kỳ nhạy cảm đối với người có gia thế tốt hơn, người ta lỡ nhắc một câu về quá khứ là cô ta sẽ cảm thấy họ đang châm chọc mình.

Mà đối với người có gia thế thấp hơn thì cô ta lại khinh khỉnh ra mặt, bộ dạng anh không xứng nói chuyện với tôi.

Thế nên mọi người không mấy để tâm đến cô ta, nhưng nếu gặp nhau thì cũng phải chăm sóc “thần kinh yếu đuối” của cô ta.

Với điều kiện gia đình của Vụ Mang Mang thì hoàn toàn không thể lọt vào mắt Đồng Khả Khả được.

Có điều thế sự vô thường, hôm qua chính là một bất ngờ.

Men rượu đã làm tê liệt “thần kinh yếu đuối” của Đồng Khả Khả, lại thấy Vụ Mang Mang thì cảm thấy cô và mình đồng bệnh tương lân, đều là những người đáng thương yêu thầm Lộ Tuyền.

Tâm sự đè nén bao năm lúc nào cũng muốn tìm người thổ lộ.

Nói với trợ lý thì Đồng Khả Khả không thể và cũng không chịu nói, nói với người quen thì người ta lại không thích nghe.

Nên Vụ Mang Mang đúng là một thánh giả tốt, cả hai đều có thể an ủi nhau.

Chúng ta hãy nói về Vụ Mang Mang, hưởng thụ bữa sáng phong phú tại phòng tổng thống xong, Vụ Mang Mang liền nhận được “call” liên hoàn đoạt mệnh của bà Liễu.

Yêu cầu cô cuối tuần này phải đưa em trai Vụ Đản Đản đi chơi.

“Tại sao?” Vụ Mang Mang không muốn làm bảo mẫu cho đứa trẻ bốn, năm tuổi, phiền phức lắm, “Không thể nhờ bảo mẫu đưa đi ạ?”

“Con là chị nó, con không đưa nó đi thì ai đưa?” Bà Liễu và sếp Vụ sắp đi hưởng thụ thế giới của hai người, cương bức Vụ Mang Mang và em trai phải bồi đắp tình cảm.

Vụ Mang Mang vì năm đầu gạo mà phải khom lưng, tiền tiêu vặt vẫn phải dựa vào bà Liễu khai ân nên đành nghiêng răng chấp nhận.

Chăm sóc trẻ con mà, Vụ Mang Mang đã tự đúc kết ra kinh nghiệm. Đó chính là đòi gì cho nấy.

Thế nên Vụ Mang Mang quả đoán dẫn Vụ Đản Đản đi ăn gà rán.

Sau đó khi Vụ Đản Đản đang vui vẻ gặm cánh gà cô bèn là dùng điện thoại lên mạng tìm một bài đăng rất nổi tiếng thời đó, trong đó nói gà dùng để chế biến thức ăn nhanh được nuôi như thế nào.

Giết mổ để cả tháng trời, nuôi thì tiêm thuốc cho trên người mọc tới mấy cái cánh, xem xong bảo đảm bạn sẽ buồn nôn đến mức không dám ăn nữa.

Vụ Đản Đản xem như đã lĩnh giáo được sự ác độc của bà chị.

Nhưng chẳng sao, trẻ con tinh lực dồi dào, một buổi sáng mà Vụ Đản Đản đã làm Vụ Mang Mang mất đi bốn phần năm sức khỏe.

Ăn trưa xong, Vụ Đản Đản đòi đi chơi ở Toys “r” us³, Vụ Mang Mang mới được ngồi bên ngoài nghỉ ngơi một lúc.

Suốt một ngày cũng chỉ có lúc này mới xem Weibo được.

Lại có tin nhắn mới, vẫn là tài khoản kia - Bản Ngã Của Tôi.

“Cô là song hả?”

Vụ Mang Mang nhất thời ngẩn ra, lát sau mới nghĩ chắc chắn là anh ta đã nhìn thấy tấm hình mặc áo ngủ chụp chung của cô và Đồng Khả Khả rồi.

Thời buổi này phụ nữ với phụ nữ ngủ cùng nhau cũng đã không trong sáng nữa rồi.

Vụ Mang Mang vốn không muốn để ý nhưng dù sao cũng đang rảnh rỗi, người này giấu đầu lòi đuôi, chọc anh ta chơi cũng chẳng sao.

Vụ Mang Mang cảm thấy người đó là Ninh Tranh, người này chẳng có tiết tháo gì, càng không biết tam quan⁴ là gì Vụ Mang Mang nói chuyện với anh ta cũng chẳng giữ kẽ nữa.

“Phải, song thì sao?” Vụ Mang Mang hỏi.

Hiếm có là đối phương trả lời rất nhanh, “Cảm giác của phụ nữ với phụ nữ có gì khác?”

Đúng là một tên thô tục!

Vụ Mang Mang tiếp tục vùi đầu gõ chữ: “Phụ nữ càng hiểu nhu cầu và khoái lạc của phụ nữ, không chỉ biết ‘high’ một mình.”

Vụ Mang Mang trả lời xong, bỗng cảm thấy cô đúng là một bậc thầy về mặt lý luận.

“Nhưng công cụ không tốt bằng bẩm sinh, đúng không?”

Lại lần nữa cảm thán sự thô tục của người này!

Vụ Mang Mang suy nghĩ nửa tiếng về vấn đề này, lại tra cứu mấy vòng rồi mới từ từ trả lời.

“Công cụ có thể to có thể nhỏ, có thể dài có thể ngắn lại có thể điều chỉnh tần suất rung, muốn ngừng là ngừng, muốn động là động, lại không cần uống thuốc, cũng không cần mang bao!”

“Lỡ như hỏng điện thì sao?”

“Chút điện của pin thì hỏng điện không chừng càng sướng. Xin hãy tin tưởng khoa học kỹ thuật hiện đại.” Vụ Mang Mang nghiêm nhiên trở thành chuyên gia về đồ chơi cho người lớn.

“Hình như cũng có lý, thế thì chẳng lẽ đàn ông không có chút tác dụng nào?”

Đôi phương trả lời cực nhanh, có lẽ đang rất buồn chán?

Vụ Mang Mang trầm nghĩ.

“Vốn là không có chút tác dụng nào, nên phụ nữ nếu có chút thương xót các anh thì tốt nhất các anh mau mau đón lấy bằng hai tay, cảm tạ ân điển.” - by Vụ Mang Mang.

“Thế thì cô dành chút lòng thương xót cho tôi được không?” - by Bản Ngã Của Tôi.

“Đợi bốn cung chơi chán rồi thì anh hãy xếp hàng lấy số, tắm rửa sạch sẽ đợi bốn cung lật thẻ bài nhé.” - by Vụ Mang Mang đã nhập vai.

“Ừ” - by Bản Ngã Của Tôi phối hợp.

Ghi chú:

1. Song: ý chỉ người song tính. (ND)
2. Nguyên văn: Cầu nhi bất đắc, triền chuyển phản trắc, đây là hai câu thơ trong bài Quan Thư trích trong Kinh Thi, chỉ người con trai cầu mà không được nàng thực nữ, ngày đêm trần trọc ngủ hầu không yên. (BT)
3. Chuỗi cửa hàng bán lẻ chuyên dụng hàng đầu của Mỹ, được coi là thiên đường đồ chơi của trẻ em. (BT)
4. Tam quan bao gồm thế giới quan, giá trị quan và nhân sinh quan. (BT)